

tatem eorum, qui Christo Domino nostro perpetuum testimonium praebent. — Calvinus igitur Ecclesiae, quippe instituti, fundamentum divinam doctrinam esse statuit, quam in sacra scriptura deposuit Deus, unde sequitur vinculum, quo Ecclesiae socii in unum coniunguntur corpus, nihil aliud esse, quam fidem doctrinae illi praestitam, à Lasco contra Ecclesiae, quippe societatis, quo coadunetur, compagem deprehendisse sibi videtur in ipso Christo, cuius spiritus divina sua virtute necessarie consociare eam debet atque coniungere in unum. — Calvinus porro theologus Ecclesiae hunc a Deo inditum esse finem existimat, ut Dei maiori gloriae promovendae inprimis inserviat, electosque eo tantum pacto aeterna beet salute, quod docili animo et absque omni tergiversatione divina mysteria cum fide et reverenter excipiant; quum contra à Lasco hunc Ecclesiae finem esse statuit, ut eius socii in dies magis communionis cum Christo Domino nostro fiant participes, donec universum aliquando mortalium genus intimo amoris vinculo cum Christo conglutinati ad Deum reduces aeternam salutem adipiscantur. — Calvinus theologus Ecclesiam, quippe institutum externum, adesse docet, simulatque verbi ministerium et sacramentorum administratio rite peraguntur. Easdem quoque notas à Lasco requirit, sed vero negat Ecclesiam adesse, ubi deest disciplina, vitae sanctitatis vindex atque fautrix, nisi fides sit conspicua, et socii ipsius forti animo Dominum suum confiteantur. — Calvini Ecclesia doctrinale institutum; Lasci moralis societas potius est habenda. — Calvini Ecclesia una est, quippe unius divinae doctrinae confessione concors atque unanimis; Lasci Ecclesia una est fraterni amoris vinculo in unum corpus consociata. — Calvini Ecclesia neque sancta est, neque sancta evadet unquam, quoniam usque ad supremum iudicium cum electis commixti reprobati in Ecclesia versabuntur. Lasci contra Ecclesia sancta quidem nondum est, sed vero assiduo disciplinae usu sancta aliquando evadere poterit. — Est Calvini Ecclesia ab errore vacua, adeoque falli non potest, quum e contrario à Lasco humanae imbecillitatis in Ecclesia delineanda memor fuit semper. — Statuit igitur Calvinus extra Ecclesiae gremium nullam esse salutem, quum à Lasco de iis quoque, qui Ecclesiae communione destituti sunt, aeternae salutis spem sustinere ausus est. Calvinus denique Ecclesia Catholicitatis quidem nomen praese fert, reapse tamen, si quae alia, particularis habenda est, quum contra Lasci Ec-